

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 642

гр. Перник, 17.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ
Членове: НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА
ЗАРКОВА
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

като разглежда докладваното от НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА ЗАРКОВА
Въззивно гражданско дело № 20231700500438 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 44 от 27.03.2023 г., постановено по гр.д. № 1171/2021 г. Районен съд – Радомир е отхвърлен като неоснователен и недоказан иск с правно основание чл.75, ал.2 ЗН, вр. чл.26, ал.1, пр.1 ЗЗД, на ищеца И. Й. А., с адрес: *** ЗА, ЕГН *****, чрез адв. К. К. - САК; адрес: ****, иск срещу ответниците Р. Й. А., ЕГН:*****, с адрес: ***, М. С. А., ЕГН: *****, адрес: ***, Й. В. М.; ЕГН: *****; адрес: *** и Д. П. В.; ЕГН: *****; адрес: ***, с който моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на извършената с Решение от 29.09.2017 г., постановено по гр. д. № 395/2016 от Районен съд - Радомир съдебна делба, както и да прогласи нищожността на вписания отказ от наследството на покойния Й. Д. А., ЕГН *****, починал на 17.02.1997 г. от страна на И. Й. А. ЕГН *****. С решението на осн. чл. 78 от ГПК, съдът се е произнесъл и относно разностите.

В законоустановения срок по чл. 259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от И. Й. А., чрез адв. К. К., с която се обжалва постановеното решение изцяло като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че в хода на първоинстанционното дело са събрани достатъчно доказателства, въз основа на които е следвало да бъде прогласена нищожността на извършената с Решение от 29.09.2017г., постановено по гр. д. №395/2016 от Районен съд - Радомир съдебна делба, на основание чл. 75, ал. 2 от Закона за наследството, както и да бъде прогласена нищожността на вписания отказ от наследството на покойния Й. Д. А., ЕГН *****, починал на 17.02.1997г от страна на И. Й. А. ЕГН *****. Твърди се, че първата инстанция игнорира правния институт на нищожността, както и отказва да приложи разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от Закона за наследството. Наведени са твърдения, че от получения от Р. А. отговор, несъмнено става ясно, че същият е знаел, че вписаният отказ от наследство е нищожен. Допълва, че несъмнено Р. А. черпи права от своето противоправно поведение, тъй като е скрил от съда, допуснал делбата, че отказът от наследство на И. А. е нищожен и по този начин се е обогатил, получавайки по – голям дял от наследствената маса. По изложените съображения се моли съда да отмени първоинстанционното решение като

постанови друго, с което да бъде уважена предявената искова претенция. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор от Р. Й. А., чрез адв. К. Б., с който се оспорва въззивната жалба от И. А. като неоснователна и недоказана. С отговора се излагат подробни доводи относно правилността на атакуваното решение. Твърди се, че самият ищец съвсем съзнателно е извършил редица действия във връзка с разпореждането със собствените си недвижими земеделски имоти, като това разпореждане е извършено без каквото и да е натиск или принуда от страна на останалите съсобственици. Твърди се, че въпреки направения от И. А. отказ от наследство, същият е продължил да извършва действия по разпореждане със съсобствените му земеделски имоти, като дори е получил продажната цена на дела си. Излага още, че делото за делба на земеделските имоти е заведено през 2016 г., т.е. след като ищеца е получил равностойността на дяловете си, от което следва и извода, че производството по делото за делба на процесните имоти не ощетява ищеца. Твърди, че ищецът не е имал правно основание да участва в делбата на имотите, тъй като вече е получил в пари дела си от земеделските имоти, собственост на неговите родители. Въз основа на изложеното се иска въззивната жалба да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Претендира сторените пред настоящата инстанция разноси. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че въззивната жалба е допустима (подадени са против подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, в срока по чл. 259 ГПК, от процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването) и е съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и чл. 261 ГПК.

С въззивната жалба и писмения отговор не е поискано събиране на нови доказателства във въззивното производство за факти, които са от значение за спора и представляват нововъзникнали или новооткрити обстоятелства по смисъла на чл. 266, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно с определението по чл. 267 ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **26.09.2023 г.** от **10.50 ч.**, за която дата и час да се призоват страните.

ДОКЛАДВА делото, съобразно мотивната част на определението.

Съдът **УКАЗВА** на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщил по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, че са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към постигане на спогодба.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него доклад по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____